

og vor Porto, og jeg tror derfor, at vi efter disse sidste Eksperimenter skulle være noget varsommere med alt for hurtig at gaa til ny Udgifter. Der er ikke Tvivl om, at de nævnte Takstforhøjelser ikke just egne sig til at vække Tilfredshed i Befolkningen. Det har jo givet Anledning til Utilfredshed, at f. Eks en Rejse fra Vestsjælland til København nu koster 1 Kr. mere end før; det er noget, som Befolkningen ser en hel Del misfornøjet paa. Jeg tror, at der i de første Aar vil tilflyde vor Statskasse ret betydelige Midler, maaske baade gennem de ny Skattelove og særlig gennem de Paalæg, der ere skete med Hensyn til Jernbanetaksterne. Men vi maa da ogsaa huske paa, hvilke ekstraordinære Foranstaltninger der ere foretagne i de sidste Aar; de ere ret omfattende. Jeg skal nævne, hvad der for 3 Aar siden her blev vedtaget med Hensyn til jydsk Jernbaneanlæg og med Hensyn til store Omforandringer paa mange forskellige store Jernbanestationer, jeg skal nævne Gedser-Warnemünde Routen osv. Der er ingen Tvivl om, at naar disse Foranstaltninger skulle iværksættes, ville de virke som en Sugepumpe over for Statskassen, der er ingen Tvivl om, at alt dette vil koste Statskassen mange Penge. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilke Grunde der kunde anføres for overhovedet at anlægge de jydsk Jernbaner; thi selvfølgelig har Lovgivningsmagten en Pligt til at efterkomme de Krav, der stilles fra den Befolkning, der bor paa de af Naturen uheldigt stillede Egne. Men det gaar jo ved saadanne Lejligheder undertiden saaledes, at naar noget saadant skal vedtages, skulle saa mange Ting følge med; det ene skal opveje det andet, og derved kommer der undertiden noget med, som maaske nok kunde have ventet lidt, uden at der var sket nogen Skade derved. Jeg tvivler altsaa, som sagt, ikke om, at der i en nær Fremtid vil tilflyde Statskassen ret betydelige Midler, men paa den anden Side ville de store Foranstaltninger, som ere vedtagne, ogsaa kræve mange og store Midler. Og jeg vilde anse det for uheldigt, om vi skulde blive saaledes stillede, at vi maatte sætte netop de humane Opgaver til Side, blot for at efterkomme de ekstraordinære Krav, som komme fra forskellige Sider. Det var med Tilfredsstillelse, at jeg i Gaar hørte den højtærede Landbrugsminister forelægge Forslaget om en forhøjet Udgift for Statskassen til Tilvejebringelse af Husmandslokker, og det var mig ligeledes en Tilfredsstillelse, at der blev bebudet, at Indenrigsministeren

vilde forelægge Forslag om Tilskud til de fattiges Kasser. Men jeg mener nu ogsaa, at den Slags humane Opgaver staa i første Række. Og i disse Tider, som vi jo maa kalde gode Tider, maa vi først og fremmest vogte os for at komme ind paa flere Bekostninger af den Art, hvorom der her foreligger Forslag, end det er nødvendigt. Og jeg kan ikke se, at der er nogen særlig Grund dertil nu; saa længe de sagskyndige staa med saa delte Meninger om denne Sag, som de gøre, tror jeg, at vi endnu bør have Tid til at overveje Sagen nærmere.

Nu roste det ærede Medlem, som sidst talte, den Banegaard, som der her er Tale om. Han plejer jo ellers at have den Vane at rose, hvad der er mest dyrt og luksuriøst. Nu siger det ærede Medlem, at dette Anlæg er praktisk og godt, og han anbefaler det paa det bedste. Jeg husker ikke, om det ærede Medlem havde Ordet i Fjor om denne Sag, men jeg er tilbøjelig til at tro det. Naar det ærede Medlem er sagskyndig paa et Omraade, saa anbefaler han, som sagt, altid gerne det, som er dyrest og bedst. Forslaget i Aar er over 4 Mill. Kr. billigere end i Fjor, men desuagtet udtalte den ærede Ordfører for Mindretallet, at han anser det for endnu mere praktisk end det tidligere, ja, at det endogsaa indeholder Muligheden for en saadan Udvikling, som var ønskelig i Fremtiden. Jeg tror dog, som sagt, at Tiden endnu ikke er inde til at afgøre et saadant Spørgsmaal og vil derfor henstille til det høje Ting at lade denne Sag blive paa Overvejelsens Stadium. Jeg vil henstille, at man først og fremmest ser, hvilket Resultat den foretagne Omlægning af Skatterne vil medføre, om vi derigennem ville være i Stand til at gennemføre alle de humane Opgaver, som først og fremmest staa paa Dagsordenen, og vi have mange af den Slags. Vi maa først og fremmest fyldestgøre disse humane Krav, før vi gaa til dette her, som jeg mener ikke fra alle Sider tør siges at være erkendt for absolut nødvendigt.

Byriel-Jensen: Den Undersøgelse, som Overingeniøren ved Statsbaneanlægene og Generaldirektøren for Statsbanedriften have foretaget, har jo bragt det Resultat, at den nuværende Personbanegaard maa flyttes over paa den anden Side af Vesterbrogade, og man har særlig angivet to Grunde, hvorfor en saadan Flytning var rigtig. Den ene er, at den Plads, hvor den nuværende Banegaard nu ligger er for